

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL MOKYKLŲ, VYKLANČIŲ IKIMOKYKLINIO IR (AR) PRIEŠMOKYKLINIO
UGDYMO PROGRAMAS, VEIKLOS KOKYBĖS ĮSIVERTINIMO METODINIŲ
REKOMENDACIJŲ PATVIRTINIMO**

2023 m. sausio 30 d. Nr. V-98

Vilnius

Siekdama įgyvendinti Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 37 straipsnio 1, 4 ir 5 dalis:

1. T v i r t i n u Mokyklų, vykdančių ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas, veiklos kokybės įsivertinimo metodines rekomendacijas (pridedama).

2. R e k o m e n d u o j u mokykloms, vykdančioms ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas, įsivertinant veiklos kokybę, vadovautis Mokyklų, vykdančių ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas, veiklos kokybės įsivertinimo metodinėmis rekomendacijomis.

3. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2005 m. liepos 22 d. įsakymą Nr. ISAK-1557 „Dėl Ikimokyklinio ugdymo mokyklos vidaus audito metodikos tvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.

Švietimo, mokslo ir sporto ministrė

Jurgita Šiugždinienė

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2023 m. sausio 30 d. įsakymu Nr. V-98

MOKYKLŲ, VYKLANČIŲ IKIMOKYKLINIO IR (AR) PRIEŠMOKYKLINIO UGDYMO PROGRAMAS, VEIKLOS KOKYBĖS ĮSIVERTINIMO METODINĖS REKOMENDACIJOS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Mokyklų, vykdančių ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas (toliau – mokykla), veiklos kokybės įsivertinimo metodinės rekomendacijos (toliau – Metodinės rekomendacijos) nustato mokyklų, vykdančių ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas, veiklos kokybės įsivertinimo tikslą ir uždavinius, principus, įsivertinimo modelį, įsivertinimo organizavimo etapus.

2. Metodinių rekomendacijų paskirtis – kurti kokybės siekio kultūrą mokykloje.

3. Metodinės rekomendacijos parengtos vadovaujantis Geros mokyklos koncepcija, patvirtinta Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2015 m. gruodžio 21 d. įsakymu Nr. V-1308 „Dėl Geros mokyklos koncepcijos patvirtinimo“, ir įgyvendinant 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 9 prioriteto „Visuomenės švietimas ir žmogiškųjų išteklių potencialo didinimas“ 09.2.1-ESFA-V-706 priemonės „Švietimo vertinimo ir stebėsenos sistemų sukūrimas“ projektą Nr. 09.2.1-ESFA-V-706-03-0001 „Neformaliojo vaikų švietimo, ikimokyklinio, priešmokyklinio ir bendrojo ugdymo vertinimo, įsivertinimo tobulinimas ir plėtotė“.

4. Metodinėse rekomendacijose vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme vartojamas sąvokas.

II SKYRIUS ĮSIVERTINIMO TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

5. Mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo (toliau – įsivertinimas) tikslas – stiprinti besimokančią mokyklos bendruomenę, kurioje įsivertinimo procesas tampa integralia mokyklos veiklos dalimi, laiduojančia individualius kiekvieno mokyklos bendruomenės nario ir mokyklos kaip organizacijos pokyčius, siekiant aukštesnės mokyklos veiklos kokybės.

6. Pagrindiniai įsivertinimo uždaviniai:

6.1. identifikuoti mokyklos veiklos stipriąsias puses, kylančius iššūkius ir numatyti mokyklos veiklos tobulinimo gaires;

6.2. skatinti mokyklos bendruomenės diskusiją apie ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo aukštą kokybę ir jos siekį;

6.3. skatinti mokyklos bendruomenės refleksiją, savianalizę ir bendradarbiavimą kaip vienus iš pagrindinių profesinės veiklos tobulinimo būdų;

6.4. skatinti kiekvieno mokyklos bendruomenės nario atsakomybę ir kartu visos mokyklos atsakomybę už veiklos kokybę;

6.5. remiantis įsivertinimo metu surinktais įrodymais, kurti mokyklos kokybės vadybos sistemą.

III SKYRIUS ĮSIVERTINIMO PRINCIPAI

7. Įsivertinimo principai:

7.1. holistiškumo – įsivertinimas atliekamas kaip vientisas, neskaidomas, visuminis procesas, aiškiai išvelgiant įsivertinimo sričių tarpusavio sąsajas. Analizuojant apibendrinami, siejami ir interpretuojami visi surinkti duomenys;

7.2. kontekstualumo – vykdant įsivertinimą, atsižvelgiama į konkretų socialinį, ekonominį, kultūrinį, technologinį ir pedagoginį kontekstą, kuris pripažįstamas kaip veiksnys, galintis lemti mokyklos veiklos kokybę, ir kaip išteklius, kuriuo reikia remtis, siekiant aukštesnės kokybės;

7.3. atsakomybės – atlikdama įsivertinimą visa mokyklos bendruomenė (kiekvienas įsivertinimo dalyvis) prisiima atsakomybę už etišką įsivertinimo procesą, įsivertinimą atlieka objektyviai, tiksliai ir sąžiningai, tarpusavyje ir (ar) su kitais įsivertinimo proceso dalyviais bendraujama pagarbiai, saugomas visų turimų ir (ar) gautų mokyklos duomenų konfidencialumas;

7.4. nešališkumo – įsivertinimas atliekamas objektyviai ir skaidriai. Visa teikiama įsivertinimo informacija ir priimami sprendimai grindžiami patikimų duomenų analize, pagrįstais įrodymais, bendru vertinimo dalyvių sutarimu;

7.5. bendradarbiavimo – įsivertinimas yra bendradarbiavimo procesas, kai kiekvienas jo dalyvis supranta bendro darbo prasmę ir esmę, juo grindžia įsivertinimą ir pripažįsta, kad tai yra pagrindinė pokyčių jėga;

7.6. kokybės siekio kultūros kūrimo – visas įsivertinimo procesas grindžiamas nuostata, kad vertinimas yra tik įrankis siekiant nuolatinio mokyklos veiklos kokybės gerinimo. Visi duomenys, gauti įsivertinimo metu, turi sudaryti prielaidas tobulinti mokyklos veiklą (ugdymo procesą ir mokyklos vadybą). Įsivertinimu siekiama identifikuoti stipriuosius mokyklos veiklos aspektus, atrasti silpnuosius ir tobulintinus veiklos aspektus ir padrąsinti mokyklos bendruomenę siekti aukštesnės veiklos kokybės.

IV SKYRIUS ĮSIVERTINIMO MODELIS

8. Mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo modelis išryškina ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo unikalumą, specifiškumą ir turi aiškias sąsajas su Geros mokyklos koncepcijoje apibrėžtais geros mokyklos aspektais ir jų ryšiais (1 priedas).

9. Mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo modelis sudarytas iš 7 vertinimo sričių (2 priedas):

9.1. pirmoji sritis – vaiko gerovė: vaiko gerovę suponuoja sąlygos, kurioms esant yra pripažįstami ir atliepiami visi vaiko poreikiai (fiziologiniai, emociniai, socialiniai, kognityviniai), todėl vaiko gerovė vertinama pagal 4 rodiklius: vaikų psichologinis ir fizinis saugumas, mokytojo sąveika su vaikais, vaikų tarpusavio sąveika, lygios galimybių visiems vaikams ugdytis ir tobulėti;

9.2. antroji sritis – ugdymas(is): vaiko ugdymas(is) apibrėžiamas kaip aktyvi ir prasminga vaiko veikla, sudaranti sąlygas bendriesiems vaiko gebėjimams (bendro pobūdžio kūrybingumo, vaizduotės, valios ir savireguliacijos, motyvacijos, kito žmogaus pozicijos bei veiklos prasmės supratimo) formuotis. Ugdymas(is) vertinamas pagal 3 rodiklius: spontaniška vaiko inicijuota veikla (aš pats), patirtinė vaiko veikla, žaidimas;

9.3. trečioji sritis – ugdymo(si) aplinka. Tai įvairių mokymosi aplinkos sąlygų visuma, kuri skatina vaiko ugdymą(si). Ši sritis vertinama pagal 3 rodiklius: fizinė aplinka, socialinė-emocinė aplinka, pažintinė aplinka;

9.4. ketvirtoji sritis – ugdymo strategijos. Vaikų raida pasižymi išskirtiniais bruožais, į kuriuos būtina atsižvelgti planuojant ugdymo strategijas. Ši sritis vertinama pagal 3 rodiklius: ugdymo strategijos, padedančios vaiko asmenybinei raidai; ugdymo strategijos, skatinančios vaiko mokymosi procesą; ugdymo strategijos, palaikančios žaidimą kaip pagrindinę vaiko veiklą;

9.5. penktoji sritis – pasiekimų vertinimas ir ugdymo planavimas. Vertinimo planavimo ciklas sudaro galimybę mokytojui kryptingai dirbti, atsižvelgti į atskirų vaikų ir (ar) jų grupių reikmes. Ši sritis vertinama pagal 2 rodiklius: pasiekimų vertinimas, ugdymo planavimas;

9.6. šeštoji sritis – bendradarbiavimas su vaikų šeimomis. Pagarbių, bendradarbiaujančių ir ugdančių santykių kūrimas yra nuoseklus ir ilgas procesas, kuriam reikia visos mokyklos

bendruomenės pastangų ir atsidavimo. Ši sritis vertinama pagal 2 rodiklius: šeimos kultūros pažinimas, partnerystė su šeima;

9.7. septintoji sritis – besimokančios organizacijos kultūra. Besimokančios mokyklos bruožas – nuolatinis mokymasis iš veiklos ir veikloje. Ši sritis vertinama pagal 4 rodiklius: mokyklos veiklos vadyba, nuolatinis profesinis tobulėjimas, lyderystė mokymuisi, mokyklos savivalda.

V SKYRIUS ĮSIVERTINIMO ORGANIZAVIMAS

10. Įsivertinimas yra mokyklos kokybės užtikrinimo – vertinimo ir tobulinimo – ciklo dalis. Įsivertinimą inicijuoja mokyklos direktorius, kuris tvirtina įsivertinimo grupės sudėtį, dalyvauja įsivertinimo procese kaip mokyklos bendruomenės narys, kartu su visa mokyklos bendruomene aptaria įsivertinimo grupės gautus rezultatus ir kuria mokyklos veiklos tobulinimo planą.

11. Už įsivertinimo metodinių rekomendacijų pasirinkimą atsakinga mokyklos taryba. Atsižvelgdama į mokyklos tarybos sprendimą dėl metodinių rekomendacijų pasirinkimo, įsivertinimo grupė parenka mokyklos veiklos įsivertinimo priemones ir įrankius, planuoja ir organizuoja visus įsivertinimo procesus, teikia mokyklos tarybai įsivertinimo rezultatus, išvadas ir rekomendacijas dėl mokyklos veiklos tobulinimo.

12. Įsivertinimo procese atsakingai dalyvauja visi bendruomenės nariai, jie ne tik pateikia ar renka įsivertinimo duomenis, bet ir gilina į įsivertinimo sritis (kad galėtų teisingai įsivertinti), kartu su įsivertinimo grupe reflektuoja gautus duomenis, juos analizuoja ir prisiima atsakomybę dėl mokyklos veiklos tobulinimo procesų ir sprendimų įgyvendinimo.

13. Įsivertinimas gali būti:

13.1. visuminis – tai plati mokyklos veiklos analizė pagal visas septynias veiklos sritis, rodiklius ir juos detalizuojančius kokybės kriterijus. Visuminis įsivertinimas yra pagrindas teminiam įsivertinimui;

13.2. teminis – gili, tikslinga, išsami pasirinktos mokyklos veiklos srities (ar tam tikram mokykloje identifikuotam probleminiam klausimui spręsti svarbių rodiklių iš skirtingų sričių kombinacijos) analizė, kurią mokykla atlieka, norėdama išsiaiškinti į išsūkius keliančią mokyklos veiklos sritį ar identifikuotą probleminį klausimą. Teminiam įsivertinimui mokyklos veiklos vertinimo sritis pasirenkama iš septynių įsivertinimo sričių arba suformuluojama savarankiškai, nusistatant rodiklius ir kriterijus.

14. Įsivertinimo trukmė priklauso nuo pasirinkto įsivertinimo būdo, mokyklos dydžio (joje esančių grupių skaičiaus) ir mokyklos bendruomenės galimybių (laiko ir žmogiškųjų resursų) atlikti įsivertinimą. Priklausomai nuo išvardytų veiksnių, visuminis įsivertinimas gali trukti nuo savaitės iki mėnesio, o teminis – nuo vieno mėnesio iki kelių mėnesių.

VI SKYRIUS ĮSIVERTINIMO ORGANIZAVIMO ETAPAI

15. Mokyklai rekomenduojama įgyvendinti keturis įsivertinimo proceso etapus:

15.1. pasirengimas įsivertinti: suburiama mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo grupė, kuri atlieka bendrą mokyklos veiklos analizę iš turimų duomenų ir susitaria / nusprendžia dėl įsivertinimo būdo (visuminio / teminio) ir galimų konkrečių jo parametrų;

15.2. įsivertinimo koncepcijos kūrimas: parengiamas įsivertinimo planas (įsivertinimo tikslas, dalyviai ir jų funkcijos, duomenų šaltiniai, analizės kriterijai, įsivertinimo eigos planas);

15.3. įsivertinimo atlikimo etapas: įsivertinimo dalyviai renka duomenis ir informaciją (mokytojai turi surinkti patikimus įrodymus iš įvairių šaltinių ir bendradarbiaudami su visais bendruomenės nariais (kitais mokytojais, švietimo pagalbos specialistais bei vaikų tėvais (globėjais));

15.4. duomenų analizė, apibendrinimas ir sprendimų priėmimas: mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo grupė atlieka gautų duomenų analizę, kryptingai reflektuodama rezultatų reikšmę (vaikui, mokytojui, tėvams, mokyklai), sąsajas su praktine patirtimi, ryšius ir priežastis. Įsivertinimo

grupė parengia pirminį mokyklos veiklos įsivertinimo apibendrinimą, kuriame didelis dėmesys turėtų būti skirtas galimiems sprendimams dėl mokyklos veiklos kokybės tobulinimo.

16. Tiek visuminio, tiek teminio įsivertinimo duomenų analizės ir gautų rezultatų aptarimo metu būtina užtikrinti tyrimo dalyvio anonimiškumą (vykdant kiekybinius tyrimus), o taikant kokybinius įsivertinimo metodus – griežtai laikytis profesinės etikos reikalavimų. Konkretūs įsivertinimo duomenys yra konfidenciali mokyklos bendruomenės informacija ir ji gali būti apibendrintai pateikta tik mokyklos bendruomenės sutarimu.

17. Gautų duomenų analizės apibendrinimo etape turi dalyvauti (ne tik būti supažindinama su įsivertinimo rezultatais) visa mokyklos bendruomenė. Mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo grupė yra atsakinga už pirminį įsivertinimo ataskaitos variantą, kurį tikslina visa mokyklos bendruomenė, priimdama sprendimus bei išpareigojimus dėl mokyklos veiklos kokybės tobulinimo.

18. Mokyklos savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, remdamasi mokyklos įsivertinimo ataskaita, pagal turimus resursus teikia mokyklai tikslingą pagalbą, gerinant veiklos kokybę, ir įsivertina teikiamos pagalbos poveikį.

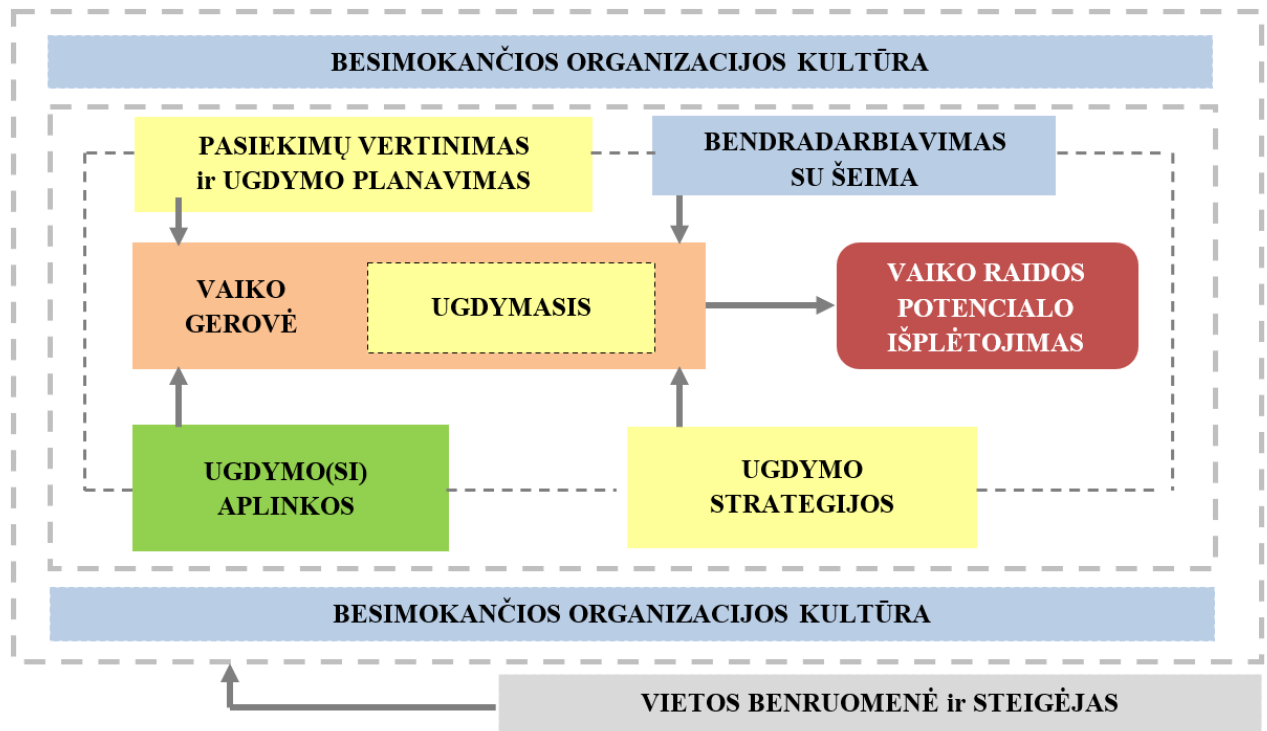
VII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

19. Įsivertinimo procesas yra integrali mokyklos veiklos dalis, laiduojanti individualius kiekvieno mokyklos bendruomenės nario ir mokyklos kaip organizacijos pokyčius, kurie grindžiami savistaba, kritiniu mąstymu ir profesinio tobulėjimo galimybėmis.

20. Įsivertinimas ir mokyklos veiklos kokybės tobulinimas yra tarpusavyje susiję priežasties ir pasekmės ryšiais, daro įtaką vienas kitam. Tobulinimo ir vertinimo ciklas paprastai siejamas su mokyklos strateginio planavimo ciklu.

21. Įsivertinimo rezultatai yra pagrindas bendru sutarimu priimti sprendimus dėl pasiektos veiklos kokybės bei mokyklos kaip organizacijos veiklos kokybės tobulinimo.

MOKYKLŲ, VYKLANČIŲ IKIMOKYKLINIO IR (AR) PRIEŠMOKYKLINIO UGDYMO PROGRAMAS, VEIKLOS KOKYBĖS ĮSIVERTINIMO MODELIS

Mokyklų, vykdančių ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas, veiklos kokybės įsivertinimo metodinių rekomendacijų 2 priedas

MOKYKLŲ, VYK DANČIŲ IKIMOKYKLINIO IR (AR) PRIEŠMOKYKLINIO UGDYMO PROGRAMAS, VEIKLOS KOKYBĖS ĮSIVERTINIMO MODELIO SANDARA

ĮSIVERTINIMO SRITIS	RODIKLIS	KOKYBĖS KRITERIJAI
1. Vaiko gerovė	1.1. Vaikų psichologinis ir fizinis saugumas	<p>1.1.1. Bendra grupės atmosfera pozityvi, grįsta maloniu bendravimu ir bendradarbiavimu.</p> <p>1.1.2. Fizinė aplinka saugi ir pritaikyta vaikų poreikiams.</p> <p>1.1.3. Vaikai su mokytoju ir draugais kalbasi apie jausmus, mokosi atpažinti, įvardyti ir tinkamai reikšti emocijas.</p>
	1.2. Mokytojo sąveika su vaikais	<p>1.2.1. Mokytojas jautriai bendrauja ir skiria reikiamą dėmesį kiekvienam vaikui, remdamasis jo stipriosiomis pusėmis ir skatindamas jį ugdytis.</p> <p>1.2.2. Mokytojas bendrauja taip, kad vaikai pasitikėtų savo jėgomis, didžiuotųsi savo individualumu ir unikaliomis savybėmis.</p> <p>1.2.3. Mokytojas grupėje kuria socialines sąveikas, kurios skatina vaikus savarankiškai veikti, mokosi bendradarbiauti.</p>
	1.3. Vaikų tarpusavio sąveika	<p>1.3.1. Vaikai žino, kokio elgesio iš jų tikimasi, dalyvauja kuriant grupės taisykles ir mokosi jų laikytis.</p> <p>1.3.2. Vaikai nebijo klysti, geba drąsiai ir tinkamai išsakyti savo nuomonę ir dalyvauti priimant sprendimus grupėje.</p> <p>1.3.3. Vaikai mokosi bendradarbiauti ir pagal savo amžių bendradarbiauja tarpusavyje, kartu konstruodami žinias ir padėdami vienas kitam.</p>
	1.4. Lygios galimybės visiems vaikams ugdytis ir tobulėti	<p>1.4.1. Mokytojas savo kalboje ir veikloje vengia stereotipų.</p> <p>1.4.2. Ugdymo(si) aplinka ir veikla pritaikyta skirtingų ugdymosi poreikių vaikams; mokytojas modifikuoja fizinę aplinką ir veiklas, teikia pagalbą, atsižvelgdamas į situacines vaikų reikmes.</p> <p>1.4.3. Mokytojas stebi vaikų fizinę ir psichikos sveikatą, atpažįsta netinkamo elgesio su vaiku ar vaiko nepriežiūros požymius, turinčius poveikio vaiko sveikatai, ir apie tai informuoja vaiko gerovės komisiją.</p>

2. Ugdymas(is)	2.1. Spontaniška vaiko inicijuota veikla (aš pats)	2.1.1. Vaikai savo iniciatyva pasirenka veiklą ir priemones, įsitraukia į veiklą ir ją plėtoja. 2.1.2. Vaikai kreipiasi į suaugusįjį pagalbos, kai patys nepajėgia susidoroti su kilusiais sunkumais.
	2.2. Patirtinė vaiko veikla	2.2.1. Vaikai drąsiai tyrinėja, eksperimentuoja. 2.2.2. Vaikai naudoja įvairius patirties kaupimo būdus (stebėjimą, bandymą, klausinėjimą), skatinančius juos tyrinėti, eksperimentuoti, savarankiškai domėtis ir būti kūrybingus*. 2.2.3. Vaikai dalijasi tarpusavyje ir su mokytoju žiniomis, patirtimi, idėjomis*.
	2.3. Žaidimas	2.3.1. Dienos metu skiriama laiko įvairiems vaikų žaidimams kaip pagrindinei vaikų raidą ir ugdymąsi skatinančiai veiklai. 2.3.2. Vaikai patys inicijuoja, planuoja ir aptaria savo žaidybinę patirtį*. 2.3.3. Vaikai žaidžia skirtingo tipo žaidimus (pagal amžių, pomėgius, situaciją). 2.3.4. Grupėje vyrauja grupiniai žaidimai, patiriamos malonios akimirkos*. 2.3.5. Vaikai nevengia įtraukti suaugusiųosius ir jie žaidžia kartu.
3. Ugdymo(si) aplinka	3.1. Fizinė aplinka	3.1.1. Ugdymo(si) aplinka yra patogi ir skatinanti imtis įvairios veiklos, individualiai, mažomis grupelėmis ar su visais grupės vaikais. 3.1.2. Ugdymo(si) aplinka suskirstyta į logiškai apibrėžtas mažesnes erdves (pagal ugdomas kompetencijas, veiklos centrus, kampelius ar kt.) su tam tikrai veiklai tinkamomis priemonėmis, skatinančiomis tyrinėti, žaisti ir ugdytis. 3.1.3. Aplinkoje įrengtos erdvės atsipalaidavimui ir ramybei, kur vaikai gali pabūti vieni ir pailsėti. 3.1.4. Užtikrinama, kad kiekvieną dieną nustatytą laiką vaikai praleistų gryname ore, mokyklos lauko erdves panaudojant visapusiškam vaikų ugdymui(si).
	3.2. Socialinė-emocinė aplinka	3.2.1. Mokytojas kuria su kiekvienu vaiku prierašų individualų santykį. 3.2.2. Aplinkoje yra gausu įvairių socialinių sąveikų situacijų (su kitais grupės vaikais, su tėvais (globėjais), su kitais bendruomenės nariais).
	3.3. Pažintinė aplinka	3.3.1. Vaikai mokosi saugoti aplinką ir turi praktinių galimybių prisidėti prie aplinkos puoselėjimo*. 3.3.2. Vaikai dalyvauja planuojant, kuriant ir prižiūrint grupės aplinką*.

		<p>3.3.3. Vaikai naudoja jų amžiui tinkamas skirtingos paskirties priemones, informacines ir komunikacines technologijas.</p> <p>3.3.4. Siekdamas praturtinti vaikų ugdymąsi ir skatindamas jų socializaciją, mokytojas naudoja už mokyklos sienų esančius bendruomenės išteklius ir į grupę kviečiasi bendruomenės narius.</p> <p>3.3.5. Ugdymo(si) aplinka skatina vaikus nevengti tam tikros jų amžiui tinkamos ugdymo(si) rizikos.</p>
4. Ugdymo strategijos	4.1. Ugdymo strategijos, padedančios vaiko asmenybinei raidai	<p>4.1.1. Grupėje mokytojo taikomos kasdieninės vaikams įprastos veiklos padeda ugdytis vaikų savireguliaciją ir savarankiškumą.</p> <p>4.1.2. Mokytojas vadovaujasi dialogiško bendravimo principu, grupėje palaikydamas ir inicijuodamas nuolatinius dialogus tarp vaikų bei tarp vaikų ir suaugusiųjų.</p> <p>4.1.3. Vaikai turi galimybių rinktis ir priimti sprendimus, susijusius su ugdymo(si) procesu bei kitomis situacijomis, mokytojas sudaro sąlygas vaikams patirti savo priimtų sprendimų pasekmes*.</p> <p>4.1.4. Mokytojas modeliuoja ir taiko strategijas, skatinančias prasmingą vaikų bendradarbiavimą ir tarpusavio paramą*.</p>
	4.2. Ugdymo strategijos, skatinančios vaiko mokymosi procesą	<p>4.2.1. Mokytojas naudoja ugdymo strategijas, kurios holistiškai aprėpia visas vaikų ugdymosi sritis.</p> <p>4.2.2. Mokytojas siūlo veiklas, kurios skatina vaikų susidomėjimą ir kelia jiems naujų iššūkių, žadina kūrybingumą, tyrinėjimą, eksperimentavimą, padeda savarankiškai ieškoti atsakymų, spręsti problemas.</p> <p>4.2.3. Mokytojas vertina vaikų įsitraukimo į ugdymosi procesą lygį ir prireikus tinkamai pritaiko veiklas, siekdamas, kad visi vaikai aktyviai dalyvautų ugdymosi procese ir pasiektų pažangą.</p> <p>4.2.4. Mokytojas taip integruoja ugdymosi patirtis, kad vaikai akivaizdžiai matytų ryšius tarp išmoktų sąvokų ir jų kasdienės patirties ir gebėtų įgytas žinias pritaikyti realiose situacijose.</p>
	4.3. Ugdymo strategijos, palaikančios žaidimą, kaip pagrindinę vaiko veiklą	<p>4.3.1. Mokytojas žaidimą vertina kaip ugdymo(si), tyrinėjimų, atradimų, įsitraukimo ir džiaugsmo šaltinį.</p> <p>4.3.2. Mokytojas taiko strategijas, skatinančias vaikų amžiui ir raidos etapui tinkamą žaidybines patirtis.</p>

		<p>4.3.3. Mokytojas prirėikus įsitraukia į vaikų žaidimus.</p> <p>4.3.4. Mokytojas palaiko žaidimų įvairovę grupėje (pagal amžių, pomėgius, situaciją).</p>
5. Pasiekimų vertinimas ir ugdymo planavimas	5.1. Pasiekimų vertinimas	<p>5.1.1. Mokytojas sistemingai stebi ir fiksuoja vaikų pasiekimus, dokumentuoja vaikų daromą pažangą; lygina ankstesnius vaiko pasiekimus su esamais, viešai nelygina vaikų pasiekimų tarpusavyje.</p> <p>5.1.2. Mokytojas ugdo vaikų gebėjimą vertinti savo ir kitų vaikų veiklą, elgesį ir darbus*.</p> <p>5.1.3. Mokytojas ir šeimos nariai dalijasi informacija apie vaiko daromą pažangą.</p> <p>5.1.4. Mokytojas į vertinimo ir planavimo procesą įtraukia švietimo pagalbos ir kitus specialistus, siekdamas suteikti veiksmingą ir tikslingą pagalbą.</p>
	5.2. Ugdymo planavimas	<p>5.2.1. Mokytojas aptaria su tėvais vaiko amžiaus tarpsniui realius lūkesčius, atsižvelgdamas į individualias vaiko galias ir skirtingą ugdymosi patirtį, ir kartu sutaria dėl trumpalaikių ir ilgalaikių individualių ugdymosi tikslų.</p> <p>5.2.2. Mokytojas planuoja ugdymą(si), remdamasis žiniomis apie vaikų jau turimus gebėjimus, nuostatas, žinias ir supratimą, jų individualius ugdymosi poreikius ir siekdamas vaikų ugdymosi pasiekimų augimo.</p> <p>5.2.3. Planuodamas mokytojas išlaiko pusiausvyrą tarp individualios veiklos, darbo mažose grupėse ir visos grupės ugdomosios veiklos.</p> <p>5.2.4. Mokytojas išlaiko pusiausvyrą tarp iš anksto suplanuotos ir vaikų pasiūlytos veiklos*.</p> <p>5.2.5. Mokytojo parengtas ilgalaikis planas yra nuoseklus (savaitinių planų tarpusavio tęstinumas), paremtas savo veiklos refleksija, derantis su ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo programų tikslais.</p>
6. Bendradarbiavimas su vaikų šeimomis	6.1. Šeimos kultūros pažinimas	<p>6.1.1. Mokytojas gerbia kiekvieną šeimą, kviečia šeimos narius bendradarbiauti, parodo, kad jie yra laukiami ir randa būdų, kaip juos įtraukti į vaikų ugdymosi procesą.</p> <p>6.1.2. Ugdymo turiniui ir vaikų ugdymosi patirčiai turtinti mokytojas panaudoja turimas žinias apie vaikų šeimų kultūrinę įvairovę.</p>

		<p>6.1.3. Mokytojas suteikia vaikų šeimų nariams galimybes mokytis vieniems iš kitų ir teikti tarpusavio pagalbą.</p> <p>6.1.4. Mokytojas užtikrina informacijos apie šeimas ir vaikus konfidencialumą.</p>
	6.2. Partnerystė su šeima	<p>6.2.1. Mokytojas supažindina šeimas su ugdymo programa, artimiausiais tikslais ir tariasi dėl bendradarbiavimo tikslams pasiekti.</p> <p>6.2.2. Mokytojas suteikia žinių ir dalijasi idėjomis su tėvais (globėjais) ir kitais šeimų nariais, siekdamas sustiprinti tėvų (globėjų) kompetencijas, kad jie galėtų namuose sukurti stimuliuojančią ugdomąją aplinką.</p> <p>6.2.3. Mokytojas padeda šeimoms gauti jų vaikų ugdymui(si) reikalingos informacijos apie išteklius ir paslaugas, tiek esančias mokykloje, tiek ir už mokyklos ribų.</p>
7. Besimokančios organizacijos kultūra	7.1. Mokyklos veiklos vadyba	<p>7.1.1. Strateginiai, metiniai planai, ugdymo programos, susitarimai dėl vaikų pasiekimų vertinimo grindžiami bendrai apmąstytu mokytojų, tėvų (globėjų), socialinių partnerių sutarimu.</p> <p>7.1.2. Mokykloje planuojamos ir įgyvendinamos vaikams, darbuotojams ir tėvams (globėjams) skirtos priemonės vaikų adaptacijos laikotarpiui, perėjimui į pradinį ugdymą palengvinti.</p> <p>7.1.3. Mokyklai būdinga bendravimo ir bendradarbiavimo su socialiniais partneriais kultūra.</p> <p>7.1.4. Mokykla atvira pokyčiams, dalyvauja švietimo kokybės gerinimo projektuose.</p>
	7.2. Nuolatinis profesinis tobulėjimas	<p>7.2.1. Mokytojai apmąsto ir įsivertina savo pedagoginės praktikos efektyvumą bei siekia gauti grįžtamąjį ryšį iš kitų kolegų, o prireikus stengiasi patobulinti savo pedagoginę praktiką.</p> <p>7.2.2. Mokytojai bendradarbiauja tarpusavyje ir su kitais specialistais, siekdami pagerinti tiek savo pedagoginę praktiką, tiek ir ugdymo kokybę apskritai.</p>
	7.3. Lyderystė mokymuisi	<p>7.3.1. Mokytojų lyderystė pripažįstama ir palaikoma.</p> <p>7.3.2. Mokyklai būdingas atviras dialogas dėl ugdymo kokybės ir tarpusavio pagalba.</p>
	7.4. Mokyklos savivalda	<p>7.4.1. Mokyklos valdymo procese atstovaujami visų mokyklos bendruomenės narių interesai, savivaldos atstovai renkami atvirai ir skaidriai.</p> <p>7.4.2. Mokykloje yra sistema, kaip priimami sprendimai, svarbūs tiek mokyklos ateities</p>

		siekiamas, tiek kasdieniam gyvenimui mokykloje. 7.4.3. Tobulinant mokyklos veiklą atsižvelgiama ir į tėvų (globėjų) nuomonę.
--	--	---

Pastaba. *Pagal šį kokybės kriterijų nėra vertinama grupėse, kuriose vaikų amžius iki 3 metų.
